

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

¹ παυλος δουλος ιησου χριστου κλητος αποστολος αφωρισμενος εις ευαγγελιον θεου ² ο προεπηγγειλατο δια των προφητων αυτου εν γραφαις αγιας ³ περι του υιου αυτου του γενομενου εκ σπερματος δαυιδ κατα σαρκα ⁴ του ορισθεντος υιου θεου εν δυναμει κατα πνευμα αγιωσυνης εξ αναστασεως νεκρων ιησου χριστου του κυριου ημων ⁵ δι ου ελαβομεν χαριν και αποστολην εις υπακοην πιστεως εν πασιν τοις εθνεσιν υπερ του ονοματος αυτου ⁶ εν οις εστε και υμεις κλητοι ιησου χριστου ⁷ πασιν τοις ουσιν εν ρωμη αγαπητοις θεου κλητοις αγιοις χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ⁸ πρωτον μεν ευχαριστω τω θεω μου δια ιησου χριστου υπερ παντων υμων οτι η πιστις υμων καταγγελλεται εν ολω τω κοσμω ⁹ μαρτυς γαρ μου εστιν ο θεος ω λατρευω εν τω πνευματι μου εν τω ευαγγελιω του υιου αυτου ωσ αδιαλειπτως μνησιν υμων ποιουμεν ¹⁰ παντοτε επι των προσευχων μου δεομενος ει πως ηδη ποτε ευοδωθησομαι εν τω θεληματι του θεου ελθειν προς υμας ¹¹ επιποθω γαρ ιδειν υμας ινα τι μεταδω χαρισμα υμιν πνευματικον εις το στηριχθηναι υμας ¹² τουτο δε εστιν συμπαρακληθηναι εν υμιν δια της εν αλληλοις πιστεως υμων τε και εμου ¹³ ου θελω δε υμας αγνοειν αδελφοι οτι πολλακις προεθεμην ελθειν προς υμας και εκωλυθην αχρι του δευρο ινα τινα καρπον σχω και εν υμιν καθως και εν τοις λοιποισ εθνεσιν ¹⁴ ελλησιν τε και βαρβαροις σοφοις τε και ανοητοις οφειλετης ειμι ¹⁵ ουτως το κατ εμε προθυμον και υμιν τοις εν ρωμη ευαγγελισασθαι ¹⁶ ου γαρ επαισχυνομαι το ευαγγελιον του χριστου δυναμις

γαρ θεου εστιν εις σωτηριαν παντι τω πιστευοντι ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι ¹⁷ δικαιοσυνη γαρ θεου εν αυτω αποκαλυπτεται εκ πιστεωσ εις πιστιν καθωσ γεγραπται ο δε δικαιοσ εκ πιστεωσ ζησεται ¹⁸ αποκαλυπτεται γαρ οργη θεου απ ουρανου επι πασαν ασεβειαν και αδικιαν ανθρωπων των την αληθειαν εν αδικια κατεχοντων ¹⁹ διοτι το γνωστον του θεου φανερον εστιν εν αυτοισ ο γαρ θεοσ αυτοισ εφανερωσεν ²⁰ τα γαρ αορατα αυτου απο κτισεωσ κοσμου τοισ ποιημασιν νοουμενα καθοραται η τε αιδιοσ αυτου δυναμισ και θειοτησ εις το ειναι αυτουσ αναπολογητουσ ²¹ διοτι γνοντεσ τον θεον ουχ ωσ θεον εδοξασαν η ευχαριστησαν αλλ εματαιωθησαν εν τοισ διαλογισμοισ αυτων και εσκοτισθη η ασυνετοσ αυτων καρδια ²² φασκοντεσ ειναι σοφοι εμωρανθησαν ²³ και ηλλαξαν την δοξαν του αφθαρτου θεου εν ομοιωματι εικονοσ φθαρτου ανθρωπου και πετεινων και τετραποδων και ερπετων ²⁴ διο και παρεδωκεν αυτουσ ο θεοσ εν ταισ επιθυμιαισ των καρδιων αυτων εις ακαθαρσιαν του ατιμαζεσθαι τα σωματα αυτων εν εαυτοισ ²⁵ οιτινεσ μετηλλαξαν την αληθειαν του θεου εν τω ψευδει και εσεβασθησαν και ελατρευσαν τη κτισει παρα τον κτισαντα οσ εστιν ευλογητοσ εις τουσ αιωνασ αμην ²⁶ δια τουτο παρεδωκεν αυτουσ ο θεοσ εις παθη ατιμιασ αι τε γαρ θηλειαι αυτων μετηλλαξαν την φυσικην χρηση εις την παρα φυσιν ²⁷ ομοιωσ τε και οι αρρενεσ αφεντεσ την φυσικην χρηση της θηλειασ εξεκαυθησαν εν τη ορεξει αυτων εις αλληλουσ αρσενεσ εν αρσεσιν την ασχημοσυνην κατεργαζομενοι και την αντιμισθιαν ην εδει της πλανησ αυτων εν εαυτοισ απολαμβανοντεσ ²⁸ και καθωσ ουκ εδοκιμασαν τον θεον εχειν εν επιγνωσει παρεδωκεν αυτουσ ο θεοσ εις αδοκιμον νουν ποιειν τα μη καθηκοντα ²⁹ πεπληρωμενουσ παση αδικια πορνεια

πονηρια πλεονεξια κακια μεστους φθονου φονου εριδος δολου κακοηθειασ ψιθυριστας³⁰ καταλαλους θεοστυγεις υβριστας υπερηφανους αλαζονας εφευρετας κακων γονευσιν απειθεισ³¹ ασυνετους ασυνθετους αστοργους ασπονδους ανελεημονας³² οιτινες το δικαιωμα του θεου επιγνοντες οτι οι τα τοιαυτα πρασσουντες αξιοι θανατου εισιν ου μονον αυτα ποιουσιν αλλα και συνευδοκουσιν τοις πρασσουσιν

2

¹ διο αναπολογητος ει ω ανθρωπε πασ ο κρινων εν ω γαρ κρινεις τον ετερον σεαυτον κατακρινεις τα γαρ αυτα πρασσεις ο κρινων ² οιδαμεν δε οτι το κριμα του θεου εστιν κατα αληθειαν επι τους τα τοιαυτα πρασσοντας ³ λογιζη δε τουτο ω ανθρωπε ο κρινων τους τα τοιαυτα πρασσοντας και ποιων αυτα οτι συ εκφευξη το κριμα του θεου ⁴ η του πλουτου της χρηστοτητος αυτου και της ανοχησ και της μακροθυμιασ καταφρονεις αγνων οτι το χρηστον του θεου εισ μετανοιαν σε αγει ⁵ κατα δε την σκληροτητα σου και αμετανοητον καρδιαν θησαυριζεις σεαυτω οργην εν ημερα οργησ και αποκαλυψεωσ και δικαιοκρισιασ του θεου ⁶ οσ αποδωσει εκαστω κατα τα εργα αυτου ⁷ τοις μεν καθ υπομονην εργου αγαθου δοξαν και τιμην και αφθαρσιαν ζητουσιν ζων αιωνιον ⁸ τοις δε εξ εριθειας και απειθουσιν μεν τη αληθεια πειθομενοισ δε τη αδικια θυμοσ και οργη ⁹ θλιψισ και στενοχωρια επι πασαν ψυχην ανθρωπου του κατεργαζομενου το κακον ιουδαιου τε πρωτον και ελληνοσ ¹⁰ δοξα δε και τιμη και ειρηνη παντι τω εργαζομενω το αγαθον ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι ¹¹ ου γαρ εστιν προσωποληψια παρα τω θεω ¹² οσοι γαρ ανομωσ ημαρτον ανομωσ και απολουνται και οσοι εν νομω ημαρτον δια νομου κριθησονται ¹³ ου γαρ οι ακροαται του νομου δικαιοι

παρα τω θεω αλλ οι ποιηται του νομου δικαιωθησονται ¹⁴ οταν γαρ εθνη τα μη νομον εχοντα φυσει τα του νομου ποιη ουτοι νομον μη εχοντες εαυτοις εισιν νομος ¹⁵ οιτινες ενδεικνυνται το εργον του νομου γραπτον εν ταις καρδιαις αυτων συμμαρτυρουσησ αυτων της συνειδησεωσ και μεταξυ αλληλων των λογισμων κατηγορουντων η και απολογουμενων ¹⁶ εν ημερα οτε κρινει ο θεοσ τα κρυπτα των ανθρωπων κατα το ευαγγελιον μου δια ιησου χριστου ¹⁷ ιδε συ ιουδαιοσ επονομαζη και επαναπαυη τω νομω και καυχασαι εν θεω ¹⁸ και γινωσκεισ το θελημα και δοκιμαζεισ τα διαφεροντα κατηχουμενοσ εκ του νομου ¹⁹ πεποιθασ τε σεαυτον οδηγον εισιν τυφλων φωσ των εν σκοτει ²⁰ παιδευτην αφρονων διδασκαλον νηπιων εχοντα την μορφωσιν της γνωσεωσ και της αληθειασ εν τω νομω ²¹ ο σουν διδασκων ετερον σεαυτον ου διδασκεισ ο κηρυσσων μη κλεπτειν κλεπτεισ ²² ο λεγων μη μοιχευειν μοιχευεισ ο βδελυσσομενοσ τα ειδωλα ιεροσυλεισ ²³ οσ εν νομω καυχασαι δια της παραβασεωσ του νομου τον θεον ατιμαζεισ ²⁴ το γαρ ονομα του θεου δι υμασ βλασφημειται εν τοις εθνεσιν καθωσ γεγραπται ²⁵ περιτομη μεν γαρ ωφελει εαν νομον πρασσησ εαν δε παραβατησ νομου ησ η περιτομη σου ακροβυστια γεγονεν ²⁶ εαν σουν η ακροβυστια τα δικαιωματα του νομου φυλασση ουχι η ακροβυστια αυτου εισ περιτομην λογισθησεται ²⁷ και κρινει η εκ φυσεωσ ακροβυστια τον νομον τελουσα σε τον δια γραμματοσ και περιτομησ παραβατην νομου ²⁸ ου γαρ ο εν τω φανερω ιουδαιοσ εστιν ουδε η εν τω φανερω εν σαρκι περιτομη ²⁹ αλλ ο εν τω κρυπτω ιουδαιοσ και περιτομη καρδιασ εν πνευματι ου γραμματι ου ο επαينوσ ουκ εξ ανθρωπων αλλ εκ του θεου

3

¹ τι ουν το περισσόν του ιουδαιου η τις η ωφελεια της περιτομης ² πολυ κατα παντα τροπον πρωτον μεν γαρ οτι επιστευθησαν τα λογια του θεου ³ τι γαρ ει ηπιστησαν τινες μη η απιστια αυτων την πιστιν του θεου καταργησει ⁴ μη γενοιτο γινεσθω δε ο θεος αληθης πας δε ανθρωπος ψευστης καθως γεγραπται οπως αν δικαιοθησεν τοις λογοις σου και νικησῃσεν τω κρινεσθαι σε ⁵ ει δε η αδικια ημων θεου δικαιοσυνην συνιστησιν τι ερουμεν μη αδικος ο θεος ο επιφερων την οργην κατα ανθρωπον λεγω ⁶ μη γενοιτο επει πως κρινει ο θεος τον κοσμον ⁷ ει γαρ η αληθεια του θεου εν τω εμω ψευσματι επερισσευσεν εις την δοξαν αυτου τι ετι καγω ως αμαρτωλος κρινομαι ⁸ και μη καθως βλασφημουμεθα και καθως φασιν τινες ημας λεγειν οτι ποιησωμεν τα κακα ινα ελθη τα αγαθα ων το κριμα ενδικον εστιν ⁹ τι ουν προεχομεθα ου παντως προητιασαμεθα γαρ ιουδαιουσ τε και ελληνας παντας υφ αμαρτιαν ειναι ¹⁰ καθως γεγραπται οτι ουκ εστιν δικαιοσ ουδε εις ¹¹ ουκ εστιν ο συνιων ουκ εστιν ο εκζητων τον θεον ¹² παντες εξεκλιναν αμα ηχρειωθησαν ουκ εστιν ποιων χρηστοτητα ουκ εστιν εως ενος ¹³ ταφος ανεωγμενος ο λαρυγξ αυτων ταις γλωσσαις αυτων εδολιουσαν ιοσ ασπιδων υπο τα χειλη αυτων ¹⁴ ων το στομα αρας και πικριασ γεμει ¹⁵ οξεισ οι ποδες αυτων εκχεαι αιμα ¹⁶ συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταις οδοις αυτων ¹⁷ και οδον ειρηνησ ουκ εγνωσαν ¹⁸ ουκ εστιν φοβος θεου απεναντι των οφθαλμων αυτων ¹⁹ οιδαμεν δε οτι οσα ο νομος λεγει τοις εν τω νομω λαλει ινα παν στομα φραγη και υποδικος γενηται πας ο κοσμος τω θεω ²⁰ διοτι εξ εργαων νομου ου δικαιοθησεται πασα σαρξ ενωπιον αυτου δια γαρ νομου επιγνωσις αμαρτιασ ²¹ νυνι δε χωρισ

νομου δικαιοσυνη θεου πεφανερωται μαρτυρουμενη υπο του νομου και των προφητων ²² δικαιοσυνη δε θεου δια πιστεωσ ιησου χριστου εισ παντας και επι παντας τουσ πιστευοντας ου γαρ εστιν διαστολη ²³ παντες γαρ ημαρτον και υστερουνται της δοξης του θεου ²⁴ δικαιοουμενοι δωρεαν τη αυτου χαριτι δια της απολυτρωσεωσ της εν χριστω ιησου ²⁵ ον προεθετο ο θεοσ ιλαστηριον δια της πιστεωσ εν τω αυτου αιματι εισ ενδειξιν της δικαιοσυνησ αυτου δια την παρεσιν των προγεγονοτων αμαρτηματων ²⁶ εν τη ανοχη του θεου προσ ενδειξιν της δικαιοσυνησ αυτου εν τω νυν καιρω εισ το ειναι αυτον δικαιον και δικαιουντα τον εκ πιστεωσ ιησου ²⁷ που ουν η καυχησισ εξεκλεισθη δια ποιου νομου των εργαων ουχι αλλα δια νομου πιστεωσ ²⁸ λογιζομεθα ουν πιστει δικαιουσθαι ανθρωπον χωρισ εργαων νομου ²⁹ η ιουδαιων ο θεοσ μονον ουχι δε και εθνων ναι και εθνων ³⁰ επειπερ εισ ο θεοσ οσ δικαιωσει περιτομην εκ πιστεωσ και ακροβυστιαν δια της πιστεωσ ³¹ νομον ουν καταργουμεν δια της πιστεωσ μη γενοιτο αλλα νομον ιστωμεν

4

¹ τι ουν ερουμεν αβρααμ τον πατερα ημων ευρηκεναι κατα σαρκα ² ει γαρ αβρααμ εξ εργαων εδικαιωθη εχει καυχημα αλλ ου προσ τον θεον ³ τι γαρ η γραφη λεγει επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην ⁴ τω δε εργαζομενω ο μισθοσ ου λογιζεται κατα χαριν αλλα κατα οφειλημα ⁵ τω δε μη εργαζομενω πιστευοντι δε επι τον δικαιουντα τον ασεβη λογιζεται η πιστισ αυτου εισ δικαιοσυνην ⁶ καθαπερ και δαυιδ λεγει τον μακαρισμον του ανθρωπου ω ο θεοσ λογιζεται δικαιοσυνην χωρισ εργαων ⁷ μακαριοι ων αφεθησαν αι ανομιαι και ων επεκαλυφθησαν αι αμαρτια ⁸ μακαριοσ ανηρ ω ου μη λογισηται κυριοσ

αμαρτιαν ⁹ ο μακαρισμος ουν ουτοσ επι την περιτομην η και επι την ακροβυστιαν λεγομεν γαρ οτι ελογισθη τω αβρααμ η πιστισ εισ δικαιοσυνην ¹⁰ πωσ ουν ελογισθη εν περιτομη οντι η εν ακροβυστια ουκ εν περιτομη αλλ εν ακροβυστια ¹¹ και σημειον ελαβεν περιτομησ σφραγιδα τησ δικαιοσυνησ τησ πιστεωσ τησ εν τη ακροβυστια εισ το ειναι αυτον πατερα παντων των πιστευοντων δι ακροβυστιασ εισ το λογισθηναι και αυτοισ την δικαιοσυνην ¹² και πατερα περιτομησ τοισ ουκ εκ περιτομησ μονον αλλα και τοισ στοιχουσιν τοισ ιχνεσιν τησ πιστεωσ τησ εν τη ακροβυστια του πατροσ ημων αβρααμ ¹³ ου γαρ δια νομου η επαγγελια τω αβρααμ η τω σπερματι αυτου το κληρονομον αυτον ειναι του κοσμου αλλα δια δικαιοσυνησ πιστεωσ ¹⁴ ει γαρ οι εκ νομου κληρονομοι κεκενωται η πιστισ και κατηρηται η επαγγελια ¹⁵ ο γαρ νομοσ οργην κατεργαζεται ου γαρ ουκ εστιν νομοσ ουδε παραβασισ ¹⁶ δια τουτο εκ πιστεωσ ινα κατα χαριν εισ το ειναι βεβαιαν την επαγγελιαν παντι τω σπερματι ου τω εκ του νομου μονον αλλα και τω εκ πιστεωσ αβρααμ οσ εστιν πατηρ παντων ημων ¹⁷ καθωσ γεγραπται οτι πατερα πολλων εθνων τεθεικα σε κατεναντι ου επιστευσεν θεου του ζωοποιουντοσ τουσ νεκρουσ και καλουντοσ τα μη οντα ωσ οντα ¹⁸ οσ παρ ελπιδα επ ελπιδι επιστευσεν εισ το γενεσθαι αυτον πατερα πολλων εθνων κατα το ειρημενον ουτωσ εσται το σπερμα σου ¹⁹ και μη ασθηνησασ τη πιστει ου κατενοησεν το εαυτου σωμα ηδη νενεκρωμενον εκατονταετησ που υπαρχων και την νεκρωσιν τησ μητρασ σαρρασ ²⁰ εισ δε την επαγγελιαν του θεου ου διεκριθη τη απιστια αλλ ενεδυναμωθη τη πιστει δουσ δοξαν τω θεω ²¹ και πληροφορηθεισ οτι ο επηγγελται δυνατοσ εστιν και ποιησαι ²² διο και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην ²³ ουκ

εγγραφη δε δι αυτον μονον οτι ελογισθη αυτω ²⁴ αλλα και δι ημασ οισ μελλει λογιζεσθαι τοισ πιστευουσιν επι τον εγειραντα ιησουν τον κυριον ημων εκ νεκρων ²⁵ οσ παρεδοθη δια τα παραπτωματα ημων και ηγερθη δια την δικαιοσιν ημων

5

¹ δικαιοθεντες ουν εκ πιστεωσ ειρηνην εχομεν προσ τον θεον δια του κυριου ημων ιησου χριστου ² δι ου και την προσαγωγην εσχηκαμεν τη πιστει εις την χαριν ταυτην εν η εστηκαμεν και καυχωμεθα επ ελπιδι της δοξης του θεου ³ ου μονον δε αλλα και καυχωμεθα εν ταισ θλιψεσιν ειδοτες οτι η θλιψις υπομονην κατεργαζεται ⁴ η δε υπομονη δοκιμην η δε δοκιμη ελπιδα ⁵ η δε ελπισ ου καταισχυνει οτι η αγαπη του θεου εκκεχυται εν ταισ καρδιαισ ημων δια πνευματος αγιου του δοθεντος ημιν ⁶ ετι γαρ χριστος οντων ημων ασθενων κατα καιρον υπερ ασεβων απεθανεν ⁷ μολις γαρ υπερ δικαιου τισ αποθανειται υπερ γαρ του αγαθου ταχα τισ και τολμα αποθανειν ⁸ συνιστησιν δε την εαυτου αγαπην εις ημασ ο θεος οτι ετι αμαρτωλων οντων ημων χριστος υπερ ημων απεθανεν ⁹ πολλω ουν μαλλον δικαιοθεντες νυν εν τω αιματι αυτου σωθησομεθα δι αυτου απο της οργης ¹⁰ ει γαρ εχθροι οντες κατηλλαγημεν τω θεω δια του θανατου του υιου αυτου πολλω μαλλον καταλλαγεντες σωθησομεθα εν τη ζωη αυτου ¹¹ ου μονον δε αλλα και καυχωμενοι εν τω θεω δια του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου νυν την καταλλαγην ελαβομεν ¹² δια τουτο ωσπερ δι ενος ανθρωπου η αμαρτια εις τον κοσμον εισηλθεν και δια της αμαρτιασ ο θανατος και ουτως εις παντασ ανθρωπουσ ο θανατος δηλθεν εφ ω παντες ημαρτον ¹³ αχρι γαρ νομου αμαρτια ην εν κοσμω αμαρτια δε ουκ ελλογεται μη οντος νομου ¹⁴ αλλ

εβασίλευσεν ο θάνατος από αδάμ μέχρι μωυσεως και επί τους μη αμαρτησαντας επί τω ομοιωματι της παραβασεως αδάμ ος εστιν τυπος του μελλοντος ¹⁵ αλλ ουχ ως το παραπτωμα ουτως και το χαρισμα ει γαρ τω του ενος παραπτωματι οι πολλοι απεθανον πολλω μαλλον η χαρις του θεου και η δωρεα εν χαριτι τη του ενος ανθρωπου ιησου χριστου εις τους πολλους επερισσευσεν ¹⁶ και ουχ ως δι ενος αμαρτησαντος το δωρημα το μεν γαρ κριμα εξ ενος εις κατακριμα το δε χαρισμα εκ πολλων παραπτωμάτων εις δικαιομα ¹⁷ ει γαρ τω του ενος παραπτωματι ο θάνατος εβασίλευσεν δια του ενος πολλω μαλλον οι την περισσειαν της χαριτος και της δωρεας της δικαιοσυνης λαμβανοντες εν ζωη βασιλευσουσιν δια του ενος ιησου χριστου ¹⁸ αρα ουν ως δι ενος παραπτωματος εις παντας ανθρωπους εις κατακριμα ουτως και δι ενος δικαιοματος εις παντας ανθρωπους εις δικαιωσιν ζωης ¹⁹ ωσπερ γαρ δια της παρακοης του ενος ανθρωπου αμαρτωλοι κατεσταθησαν οι πολλοι ουτως και δια της υπακοης του ενος δικαιοι κατασταθησονται οι πολλοι ²⁰ νομος δε παρεισηληθεν ινα πλεοναση το παραπτωμα ου δε επλεονασεν η αμαρτια υπερεπερισσευσεν η χαρις ²¹ ινα ωσπερ εβασίλευσεν η αμαρτια εν τω θανατω ουτως και η χαρις βασιλευση δια δικαιοσυνης εις ζωην αιωνιον δια ιησου χριστου του κυριου ημων

6

¹ τι ουν ερουμεν επιμενομεν τη αμαρτια ινα η χαρις πλεοναση ² μη γενοιτο οιτινες απεθανομεν τη αμαρτια πως ετι ζησομεν εν αυτη ³ η αγνοειτε οτι οσοι εβαπτισθημεν εις χριστον ιησουν εις τον θανατον αυτου εβαπτισθημεν ⁴ συνεταφημεν ουν αυτω δια του βαπτισματος εις τον θανατον ινα ωσπερ ηγερθη χριστος εκ νεκρων δια της δοξης του πατρος ουτως και ημεις

εν καινοτητι ζωης περιπατησωμεν ⁵ ει γαρ συμφυτοι γεγοναμεν τω ομοιωματι του θανατου αυτου αλλα και της αναστασεως εσομεθα ⁶ τουτο γινωσκοντες οτι ο παλαιος ημων ανθρωπος συνεσταυρωθη ινα καταργηθη το σωμα της αμαρτιας του μηκει δουλευειν ημας τη αμαρτια ⁷ ο γαρ αποθανων δεδικαιωται απο της αμαρτιας ⁸ ει δε απεθανομεν συν χριστω πιστευομεν οτι και συζησομεν αυτω ⁹ ειδοτες οτι χριστος εγερθεισ εκ νεκρων ουκει αποθνησκει θανατος αυτου ουκει κυριευει ¹⁰ ο γαρ απεθανεν τη αμαρτια απεθανεν εφραπαξ ο δε ζη ζη τω θεω ¹¹ ουτως και υμεις λογιζεσθε εαυτους νεκρους μεν ειναι τη αμαρτια ζωντας δε τω θεω εν χριστω ιησου τω κυριω ημων ¹² μη ουν βασιλευετω η αμαρτια εν τω θνητω υμων σωματι εις το υπακουειν αυτη εν ταις επιθυμιας αυτου ¹³ μηδε παριστανετε τα μελη υμων οπλα αδικιας τη αμαρτια αλλα παραστησατε εαυτους τω θεω ως εκ νεκρων ζωντας και τα μελη υμων οπλα δικαιοσυνης τω θεω ¹⁴ αμαρτια γαρ υμων ου κυριευσει ου γαρ εστε υπο νομον αλλ υπο χαριν ¹⁵ τι ουν αμαρτησομεν οτι ουκ εσμεν υπο νομον αλλ υπο χαριν μη γενοιτο ¹⁶ ουκ οιδατε οτι ω παριστανετε εαυτους δουλους εις υπακοην δουλοι εστε ω υπακουετε ητοι αμαρτιας εις θανατον η υπακοης εις δικαιοσυνην ¹⁷ χαρις δε τω θεω οτι ητε δουλοι της αμαρτιας υπηκουσατε δε εκ καρδιας εις ον παρεδοθητε τυπον διδαχης ¹⁸ ελευθερωθεντες δε απο της αμαρτιας εδουλωθητε τη δικαιοσυνη ¹⁹ ανθρωπινον λεγω δια την ασθενειαν της σαρκος υμων ωσπερ γαρ παρεστησατε τα μελη υμων δουλα τη ακαθαρσια και τη ανομια εις την ανομιαν ουτως νυν παραστησατε τα μελη υμων δουλα τη δικαιοσυνη εις αγιασμον ²⁰ οτε γαρ δουλοι ητε της αμαρτιας ελευθεροι ητε τη δικαιοσυνη ²¹ τινα ουν καρπον ειχετε τοτε εφ οισ νυν επαισχυνεσθε το γαρ τελος εκεινων

θανατος ²² νυνι δε ελευθερωθεντες απο της αμαρτιας δουλωθεντες δε τω θεω εχετε τον καρπον υμων εισ αγιασμον το δε τελος ζωην αιωνιον ²³ τα γαρ οψωνια της αμαρτιας θανατος το δε χαρισμα του θεου ζωη αιωνιος εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

7

¹ η αγνοειτε αδελφοι γινωσκουσιν γαρ νομον λαλω οτι ο νομος κυριευει του ανθρωπου εφ οσον χρονον ζη ² η γαρ υπανδρος γυνη τω ζωντι ανδρι δεδεται νομω εαν δε αποθανη ο ανηρ κατηγορηται απο του νομου του ανδρος ³ αρα ουν ζωντος του ανδρος μοιχαλισ χρηματισει εαν γενηται ανδρι ετερω εαν δε αποθανη ο ανηρ ελευθερα εστιν απο του νομου του μη ειναι αυτην μοιχαλιδα γενομενην ανδρι ετερω ⁴ ωστε αδελφοι μου και υμεις εθανατωθητε τω νομω δια του σωματος του χριστου εισ το γενεσθαι υμας ετερω τω εκ νεκρων εγερθεντι ινα καρποφορησωμεν τω θεω ⁵ οτε γαρ ημεν εν τη σαρκι τα παθηματα των αμαρτιων τα δια του νομου ενηργειτο εν τοις μελεσιν ημων εισ το καρποφορησαι τω θανατω ⁶ νυνι δε κατηγορηθημεν απο του νομου αποθανοντες εν ω κατειχομεθα ωστε δουλευειν ημας εν καινοτητι πνευματος και ου παλαιοτητι γραμματος ⁷ τι ουν ερουμεν ο νομος αμαρτια μη γενοιτο αλλα την αμαρτιαν ουκ εγνων ει μη δια νομου την τε γαρ επιθυμιαν ουκ ηδειν ει μη ο νομος ελεγεν ουκ επιθυμησεις ⁸ αφορμην δε λαβουσα η αμαρτια δια της εντολης κατειργασατο εν εμοι πασαν επιθυμιαν χωρισ γαρ νομου αμαρτια νεκρα ⁹ εγω δε εζων χωρισ νομου ποτε ελθουσης δε της εντολης η αμαρτια ανεζησεν εγω δε απεθανον ¹⁰ και ευρεθη μοι η εντολη η εισ ζωην αυτη εισ θανατον ¹¹ η γαρ αμαρτια αφορμην λαβουσα δια της εντολης εξηπατησεν με και δι αυτης απεκτεινεν ¹² ωστε ο μεν νομος αγιος και η

εντολη αγια και δικαια και αγαθη ¹³ το ουν αγαθον εμοι γεγονεν θανατος μη γενοιτο αλλα η αμαρτια ινα φανη αμαρτια δια του αγαθου μοι κατεργαζομενη θανατον ινα γενηται καθ υπερβολην αμαρτωλος η αμαρτια δια της εντολης ¹⁴ οιδαμεν γαρ οτι ο νομος πνευματικος εστιν εγω δε σαρκικος ειμι πεπραμενος υπο την αμαρτιαν ¹⁵ ο γαρ κατεργαζομαι ου γινωσκω ου γαρ ο θελω τουτο πρασσω αλλ ο μισω τουτο ποιω ¹⁶ ει δε ο ου θελω τουτο ποιω συμφημι τω νομω οτι καλος ¹⁷ νυνι δε ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια ¹⁸ οιδα γαρ οτι ουκ οικει εν εμοι τουτ εστιν εν τη σαρκι μου αγαθον το γαρ θελειν παρακειται μοι το δε κατεργαζεσθαι το καλον ουχ ευρισκω ¹⁹ ου γαρ ο θελω ποιω αγαθον αλλ ο ου θελω κακον τουτο πρασσω ²⁰ ει δε ο ου θελω εγω τουτο ποιω ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια ²¹ ευρισκω αρα τον νομον τω θελοντι εμοι ποιειν το καλον οτι εμοι το κακον παρακειται ²² συνηδομαι γαρ τω νομω του θεου κατα τον εσω ανθρωπον ²³ βλεπω δε ετερον νομον εν τοις μελεσιν μου αντιστρατευομενον τω νομω του νοου μου και αιχμαλωτιζοντα με τω νομω της αμαρτιας τω οντι εν τοις μελεσιν μου ²⁴ ταλαιπωρος εγω ανθρωπος τισ με ρυσεται εκ του σωματος του θανατου τουτου ²⁵ ευχαριστω τω θεω δια ιησου χριστου του κυριου ημων αρα ουν αυτοσ εγω τω μεν νοι δουλευω νομω θεου τη δε σαρκι νομω αμαρτιας

8

¹ ουδεν αρα νυν κατακριμα τοις εν χριστω ιησου μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα ² ο γαρ νομος του πνευματος της ζωης εν χριστω ιησου ηλευθερωσεν με απο του νομου της αμαρτιας και του θανατου ³ το γαρ αδυνατον του νομου εν ω ησθενει δια της σαρκος ο θεος τον εαυτου υιον πεμφασ εν ομοιωματι σαρκος αμαρτιας

και περι αμαρτιασ κατεκρινεν την αμαρτιαν εν τη σαρκι ⁴ ινα το δικαιοωμα του νομου πληρωθη εν ημιν τοις μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα ⁵ οι γαρ κατα σαρκα οντες τα της σαρκος φρονουσιν οι δε κατα πνευμα τα του πνευματος ⁶ το γαρ φρονημα της σαρκος θανατος το δε φρονημα του πνευματος ζωη και ειρηνη ⁷ διοτι το φρονημα της σαρκος εχθρα εις θεον τω γαρ νομω του θεου ουχ υποτασεται ουδε γαρ δυναται ⁸ οι δε εν σαρκι οντες θεω αρεσαι ου δυνανται ⁹ υμεις δε ουκ εστε εν σαρκι αλλ εν πνευματι ειπερ πνευμα θεου οικει εν υμιν ει δε τις πνευμα χριστου ουκ εχει ουτος ουκ εστιν αυτου ¹⁰ ει δε χριστος εν υμιν το μεν σωμα νεκρον δια αμαρτιαν το δε πνευμα ζωη δια δικαιοσυνην ¹¹ ει δε το πνευμα του εγειραντος ιησουν εκ νεκρων οικει εν υμιν ο εγειρας τον χριστον εκ νεκρων ζωοποιησει και τα θνητα σωματα υμων δια το ενοικουν αυτου πνευμα εν υμιν ¹² αρα ουν αδελφοι οφειλεται εσμεν ου τη σαρκι του κατα σαρκα ζην ¹³ ει γαρ κατα σαρκα ζητε μελλετε αποθνησκειν ει δε πνευματι τας πραξεις του σωματος θανατουτε ζησεσθε ¹⁴ οσοι γαρ πνευματι θεου αγωνται ουτοι εισιν υιοι θεου ¹⁵ ου γαρ ελαβετε πνευμα δουλειασ παλιν εις φοβον αλλ ελαβετε πνευμα υιοθεσιασ εν ω κραζομεν αββα ο πατηρ ¹⁶ αυτο το πνευμα συμμαρτυρει τω πνευματι ημων οτι εσμεν τεκνα θεου ¹⁷ ει δε τεκνα και κληρονομοι κληρονομοι μεν θεου συγκληρονομοι δε χριστου ειπερ συμπασχομεν ινα και συνδοξασθωμεν ¹⁸ λογιζομαι γαρ οτι ουκ αξια τα παθηματα του νυν καιρου προσ την μελλουσαν δοξαν αποκαλυφθηναι εις ημας ¹⁹ η γαρ αποκαραδοκια της κτισεωσ την αποκαλυψιν των υιων του θεου απεκδεχεται ²⁰ τη γαρ ματαιοτητι η κτισις υπεταγη ουχ εκουσα αλλα δια τον υποταξαντα επ ελπιδι ²¹ οτι και αυτη η κτισις ελευθερωθησεται απο της δουλειασ

της φθορας εις την ελευθεριαν της δοξης των τεκνων του θεου ²² οίδαμεν γαρ οτι πασα η κτισις συστεναζει και συνωδινει αχρι του νυν ²³ ου μονον δε αλλα και αυτοι την απαρχην του πνευματος εχοντες και ημεις αυτοι εν εαυτοις στεναζομεν υιοθεσιαν απεκδεχομενοι την απολυτρωσιν του σωματος ημων ²⁴ τη γαρ ελπιδι εσωθημεν ελπισ δε βλεπομενη ουκ εστιν ελπισ ο γαρ βλεπει τις τι και ελπίζει ²⁵ ει δε ο ου βλεπομεν ελπίζομεν δι υπομονησ απεκδεχομεθα ²⁶ ωσαυτως δε και το πνευμα συναντιλαμβανεται ταισ ασθενειαισ ημων το γαρ τι προσευξομεθα καθο δει ουκ οίδαμεν αλλ αυτο το πνευμα υπερεντυγχανει υπερ ημων στεναγμοισ αλαλητοισ ²⁷ ο δε ερευνων τασ καρδιασ οιδεν τι το φρονημα του πνευματος οτι κατα θεον εντυγχανει υπερ αγιων ²⁸ οίδαμεν δε οτι τοισ αγαπωσιν τον θεον παντα **3956 A-APN** συνεργει εις αγαθον τοισ κατα προθεσιν κλητοισ ουσιν ²⁹ οτι ουσ προεγνω και προωρισεν συμμορφουσ της εικονοσ του υιου αυτου εις το ειναι αυτον πρωτοτοκον εν πολλοισ αδελφοισ ³⁰ ουσ δε προωρισεν τουτουσ και εκαλεσεν και ουσ εκαλεσεν τουτουσ και εδικαιωσεν ουσ δε εδικαιωσεν τουτουσ και εδοξασεν ³¹ τι ουν ερουμεν προς ταυτα ει ο θεοσ υπερ ημων τις καθ ημων ³² οσ γε του ιδιου υιου ουκ εφεισατο αλλ υπερ ημων παντων παρεδωκεν αυτον πωσ ουχι και συν αυτω τα παντα ημιν χαρισεται ³³ τις εγκαλεσει κατα εκλεκτων θεου θεοσ ο δικαιων ³⁴ τις ο κατακρινων χριστοσ ο αποθανων μαλλον δε και εγερθεισ οσ και εστιν εν δεξια του θεου οσ και εντυγχανει υπερ ημων ³⁵ τις ημασ χωρισει απο της αγαπησ του χριστου θλιψισ η στενοχωρια η διωγμοσ η λιμοσ η γυμνοτησ η κινδυνοσ η μαχαιρα ³⁶ καθωσ γεγραπται οτι ενεκεν σου θανατουμεθα ολην την ημεραν ελογισθημεν ωσ προβατα σφαγησ ³⁷ αλλ εν τουτοισ πασιν υπερνικωμεν δια του αγαπησαντοσ ημασ ³⁸ πεπεισμαι γαρ οτι ουτε θανατοσ

ουτε ζωη ουτε αγγελιοι ουτε αρχαι ουτε δυναμεισ ουτε ενεστωτα ουτε μελλοντα ³⁹ ουτε υψωμα ουτε βαθος ουτε τισ κτισισ ετερα δυνησεται ημασ χωρισαι απο της αγαπησ του θεου της εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

9

¹ αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι συμμαρτυρουσησ μοι της συνειδησεωσ μου εν πνευματι αγιω ² οτι λυπη μοι εστιν μεγαλη και αδιαλειπτοσ οδυνη τη καρδια μου ³ ευχομην γαρ αυτοσ εγω αναθεμα ειναι απο του χριστου υπερ των αδελφων μου των συγγενων μου κατα σαρκα ⁴ οιτινεσ εισιν ισραηλιται ων η υιοθεσια και η δοξα και αι διαθηκαι και η νομοθεσια και η λατρεια και αι επαγγελια ⁵ ων οι πατερεσ και εξ ων ο χριστοσ το κατα σαρκα ο ων επι παντων θεοσ ευλογητοσ εισ τουσ αιωνασ αμην ⁶ ουχ οιον δε οτι εκπεπτωκεν ο λογοσ του θεου ου γαρ παντεσ οι εξ ισραηλ ουτοι ισραηλ ⁷ ουδ οτι εισιν σπερμα αβρααμ παντεσ τεκνα αλλ εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα ⁸ τουτ εστιν ου τα τεκνα της σαρκοσ ταυτα τεκνα του θεου αλλα τα τεκνα της επαγγελιασ λογιζεται εισ σπερμα ⁹ επαγγελιασ γαρ ο λογοσ ουτοσ κατα τον καιρον τουτον ελευσομαι και εσται τη σαρρα υιοσ ¹⁰ ου μονον δε αλλα και ρεβεκκα εξ ενοσ κοιτην εχουσα ισαακ του πατροσ ημων ¹¹ μηπω γαρ γεννηθεντων μηδε πραξαντων τι αγαθον η κακον ινα η κατ εκλογην προθεσισ του θεου μενη ουκ εξ εργων αλλ εκ του καλουντοσ ¹² ερρηθη αυτη οτι ο μειζων δουλευσει τω ελασσονι ¹³ καθωσ γεγραπται τον ιακωβ ηγαπησα τον δε ησαυ εμισησα ¹⁴ τι ουν ερουμεν μη αδικια παρα τω θεω μη γενοιτο ¹⁵ τω γαρ μωυση λεγει ελεησω ον αν ελεω και οικτειρησω ον αν οικτειρω ¹⁶ αρα ουν ου του θελοντοσ ουδε του τρεχοντοσ αλλα του ελεουντοσ

θεου ¹⁷ λεγει γαρ η γραφη τω φαραω οτι εις αυτο τουτο εξηγειρα σε οπως ενδειξωμαι εν σοι την δυναμιν μου και οπως διαγγελη το ονομα μου εν παση τη γη ¹⁸ αρα ουν ον θελει ελεει ον δε θελει σκληρυνει ¹⁹ ερει ουν μοι τι ετι μεμφεται τω γαρ βουληματι αυτου τισ ανθεστηκεν ²⁰ μενουγγε ω ανθρωπε συ τισ ει ο ανταποκρινομενοσ τω θεω μη ερει το πλασμα τω πλασαντι τι με εποιησασ ουτως ²¹ η ουκ εχει εξουσιαν ο κεραμευσ του πηλου εκ του αυτου φυραματοσ ποιησαι ο μεν εις τιμην σκευοσ ο δε εις ατιμιαν ²² ει δε θελων ο θεοσ ενδειξασθαι την οργην και γνωρισαι το δυνατον αυτου ηνεγκεν εν πολλη μακροθυμια σκευη οργησ κατηρτισμενα εις απωλειαν ²³ και ινα γνωριση τον πλουτον της δοξησ αυτου επι σκευη ελεουσ α προητοιμασεν εις δοξαν ²⁴ ουσ και εκαλεσεν ημασ ου μονον εξ ιουδαιων αλλα και εξ εθνων ²⁵ ωσ και εν τω ωσηε λεγει καλεσω τον ου λαον μου λαον μου και την ουκ ηγαπημενην ηγαπημενην ²⁶ και εσται εν τω τοπω ου ερρηθη αυτοισ ου λαοσ μου υμεισ εκει κληθησονται υιοι θεου ζωντοσ ²⁷ ησαιασ δε κραζει υπερ του ισραηλ εαν η ο αριθμοσ των υιων ισραηλ ωσ η αμμοσ της θαλασσησ το καταλειμμα σωθησεται ²⁸ λογον γαρ συντελων και συντεμνων εν δικαιοσυνη οτι λογον συντετμημενον ποιησει κυριοσ επι της γησ ²⁹ και καθωσ προειρηκεν ησαιασ ει μη κυριοσ σαβαωθ εγκατελιπεν ημιν σπερμα ωσ σοδομα αν εγενηθημεν και ωσ γομορρα αν ωμοιωθημεν ³⁰ τι ουν ερουμεν οτι εθνη τα μη διωκοντα δικαιοσυνην κατελαβεν δικαιοσυνην δικαιοσυνην δε την εκ πιστεωσ ³¹ ισραηλ δε διωκων νομον δικαιοσυνησ εις νομον δικαιοσυνησ ουκ εφθασεν ³² δια τι οτι ουκ εκ πιστεωσ αλλ ωσ εξ εργων νομου προσεκοψαν γαρ τω λιθω του προσκομματοσ ³³ καθωσ γεγραπται ιδου τιθημι εν σιων λιθον προσκομματοσ και πετραν σκανδαλου και

πας ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται

10

¹ αδελφοι η μεν ευδοκια της εμης καρδιας και η δεησις η προς τον θεον υπερ του ισραηλ εστιν εις σωτηριαν ² μαρτυρω γαρ αυτοις οτι ζηλον θεου εχουσιν αλλ ου κατ επιγνωσιν ³ αγνοουντες γαρ την του θεου δικαιοσυνην και την ιδιαν δικαιοσυνην ζητουντες στησαι τη δικαιοσυνη του θεου ουχ υπεταγησαν ⁴ τελος γαρ νομου χριστος εις δικαιοσυνην παντι τω πιστευοντι ⁵ μωυσης γαρ γραφει την δικαιοσυνην την εκ του νομου οτι ο ποιησας αυτα ανθρωπος ζησεται εν αυτοις ⁶ η δε εκ πιστεωσ δικαιοσυνη ουτωσ λεγει μη ειπησ εν τη καρδια σου τισ αναβησεται εις τον ουρανον τουτ εστιν χριστον καταγαγειν ⁷ η τισ καταβησεται εις την αβυσσον τουτ εστιν χριστον εκ νεκρων αναγαγειν ⁸ αλλα τι λεγει εγγυσ σου το ρημα εστιν εν τω στοματι σου και εν τη καρδια σου τουτ εστιν το ρημα της πιστεωσ ο κηρυσσομεν ⁹ οτι εαν ομολογησησ εν τω στοματι σου κυριον ιησουν και πιστευσησ εν τη καρδια σου οτι ο θεοσ αυτον ηγειρεν εκ νεκρων σωθηση ¹⁰ καρδια γαρ πιστευεται εις δικαιοσυνην στοματι δε ομολογεται εις σωτηριαν ¹¹ λεγει γαρ η γραφη πασ ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται ¹² ου γαρ εστιν διαστολη ιουδαιου τε και ελληνοσ ο γαρ αυτοσ κυριοσ παντων πλουτων εις παντασ τουσ επικαλουμενουσ αυτον ¹³ πασ γαρ οσ αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται ¹⁴ πωσ ουν επικαλεσονται εις ον ουκ επιστευσαν πωσ δε πιστευσουσιν ου ουκ ηκουσαν πωσ δε ακουσουσιν χωρισ κηρυσσοντοσ ¹⁵ πωσ δε κηρυξουσιν εαν μη αποσταλωσιν καθωσ γεγραπται ωσ ωραιοι οι ποδεσ των ευαγγελιζομενων ειρηνην των ευαγγελιζομενων τα αγαθα ¹⁶ αλλ ου παντεσ υπηκουσαν τω ευαγγελιω ησαιασ γαρ λεγει κυριε τισ επιστευσεν τη ακοη ημων ¹⁷ αρα η

πιστις εξ ακοησ η δε ακοη δια ρηματος θεου ¹⁸ αλλα λεγω μη ουκ ηκουσαν μενουγγε εις πασαν την γην εξηλθεν ο φθογγος αυτων και εις τα περατα της οικουμενης τα ρηματα αυτων ¹⁹ αλλα λεγω μη ουκ εγνω ισραηλ πρωτος μωυσης λεγει εγω παραζηλωσω υμασ επ ουκ εθνει επι εθνει ασυνετω παροργιω υμασ ²⁰ ησαιασ δε αποτολμα και λεγει ευρεθην τοις εμε μη ζητουσιν εμφανησ εγενομην τοις εμε μη επερωτωσιν ²¹ προς δε τον ισραηλ λεγει ολην την ημεραν εξεπετασα τασ χειρας μου προς λαον απειθουντα και αντιλεγοντα

11

¹ λεγω ουν μη απωσατο ο θεος τον λαον αυτου μη γενοιτο και γαρ εγω ισραηλιτης ειμι εκ σπερματος αβρααμ φυλης βενιαμιν ² ουκ απωσατο ο θεος τον λαον αυτου ον προεγνω η ουκ οιδατε εν ηλια τι λεγει η γραφη ως εντυγχανει τω θεω κατα του ισραηλ λεγων ³ κυριε τους προφητας σου απεκτειναν και τα θυσιαστηρια σου κατεσκαψαν καγω υπελειφθην μονος και ζητουσιν την ψυχην μου ⁴ αλλα τι λεγει αυτω ο χρηματισμος κατελιπον εμαυτω επτακισχιλιουσ ανδρασ οιτινες ουκ εκαμψαν γονυ τη βααλ ⁵ ουτως ουν και εν τω νυν καιρω λειμμα κατ εκλογην χαριτος γεγονεν ⁶ ει δε χαριτι ουκετι εξ εργαων επει η χαρις ουκετι γινεται χαρις ει δε εξ εργαων ουκετι εστιν χαρις επει το εργον ουκετι εστιν εργον ⁷ τι ουν ο επιζητει ισραηλ τουτο ουκ επετυχεν η δε εκλογη επετυχεν οι δε λοιποι επωρωθησαν ⁸ καθως γεγραπται εδωκεν αυτοις ο θεος πνευμα κατανυξεωσ οφθαλμουσ του μη βλεπειν και ωτα του μη ακουειν εωσ της σημερον ημερας ⁹ και δαυιδ λεγει γενηθητω η τραπεζα αυτων εις παγιδα και εις θηραν και εις σκανδαλον και εις ανταποδομα αυτοις ¹⁰ σκοτισθητωσαν οι οφθαλμοι αυτων του μη βλεπειν και τον νωτον αυτων

δια παντος συγκαμψον ¹¹ λεγω ουν μη επταισαν ινα πεσωσιν μη γενοιτο αλλα τω αυτων παραπτωματι η σωτηρια τοις εθνεσιν εις το παραζηλωσαι αυτους ¹² ει δε το παραπτωμα αυτων πλουτος κοσμου και το ηττημα αυτων πλουτος εθνων ποσω μαλλον το πληρωμα αυτων ¹³ υμιν γαρ λεγω τοις εθνεσιν εφ οσον μεν ειμι εγω εθνων αποστολος την διακονιαν μου δοξαζω ¹⁴ ει πως παραζηλωσω μου την σαρκα και σωσω τινασ εξ αυτων ¹⁵ ει γαρ η αποβολη αυτων καταλλαγη κοσμου τισ η προσληψισ ει μη ζωη εκ νεκρων ¹⁶ ει δε η απαρχη αγια και το φυραμα και ει η ριζα αγια και οι κλαδοι ¹⁷ ει δε τινεσ των κλαδων εξεκλασθησαν συ δε αγριελαιος ων ενεκεντρισθησ εν αυτοις και συγκοινωνοσ της ριζησ και της ποιοτητοσ της ελαιασ εγενου ¹⁸ μη κατακαυχω των κλαδων ει δε κατακαυχασαι ου συ την ριζαν βασταζεισ αλλ η ριζα σε ¹⁹ ερεισ ουν εξεκλασθησαν κλαδοι ινα εγω εγκεντρισθω ²⁰ καλωσ τη απιστια εξεκλασθησαν συ δε τη πιστει εστηκασ μη υψηλοφρονει αλλα φοβου ²¹ ει γαρ ο θεοσ των κατα φυσιν κλαδων ουκ εφεισατο μηπωσ ουδε σου φεισεται ²² ιδε ουν χρηστοτητα και αποτομιαν θεου επι μεν τουσ πεσοντασ αποτομιαν επι δε σε χρηστοτητα εαν επιμεινησ τη χρηστοτητι επει και συ εκκοπησ ²³ και εκεινοι δε εαν μη επιμεινωσιν τη απιστια εγκεντρισθησονται δυνατοσ γαρ ο θεοσ εστιν παλιν εγκεντρισαι αυτουσ ²⁴ ει γαρ συ εκ της κατα φυσιν εξεκοπησ αγριελαιου και παρα φυσιν ενεκεντρισθησ εις καλλιελαιον ποσω μαλλον ουτοι οι κατα φυσιν εγκεντρισθησονται τη ιδια ελαια ²⁵ ου γαρ θελω υμασ αγνοειν αδελφοι το μυστηριον τουτο ινα μη ητε παρ εαυτοισ φρονιμοι οτι πωρωσισ απο μερουσ τω ισραηλ γεγονεν αχρι ου το πληρωμα των εθνων εισελθη ²⁶ και ουτωσ πασ ισραηλ σωθησεται καθωσ γεγραπται ηξει εκ

σιων ο ρυομενος και αποστρειψει ασεβειασ απο ιακωβ²⁷ και αυτη αυτοισ η παρ εμου διαθηκη οταν αφελωμαι τας αμαρτιασ αυτων²⁸ κατα μεν το ευαγγελιον εχθροι δι υμασ κατα δε την εκλογην αγαπητοι δια τουσ πατερασ²⁹ αμεταμελητα γαρ τα χαρισματα και η κλησισ του θεου³⁰ ωσπερ γαρ και υμεισ ποτε ηπειθησατε τω θεω νυν δε ηληθητε τη τουτων απειθεια³¹ ουτωσ και ουτοι νυν ηπειθησαν τω υμετερω ελεει ινα και αυτοι ελεηθωσιν³² συνεκλεισεν γαρ ο θεοσ τουσ παντασ εισ απειθειαν ινα τουσ παντασ ελεηση³³ ω βαθοσ πλουτου και σοφιασ και γνωσεωσ θεου ωσ ανεξερευνητα τα κριματα αυτου και ανεξιχνιαστοι αι οδοι αυτου³⁴ τισ γαρ εγνω νουν κυριου η τισ συμβουλοσ αυτου εγενετο³⁵ η τισ προεδωκεν αυτω και ανταποδοθησεται αυτω³⁶ οτι εξ αυτου και δι αυτου και εισ αυτον τα παντα αυτω η δοξα εισ τουσ αιωνασ αμην

12

¹ παρακαλω ουν υμασ αδελφοι δια των οικτιριμων του θεου παραστησαι τα σωματα υμων θυσιαν ζωσαν αγιαν ευαρεστον τω θεω την λογικην λατρειαν υμων² και μη συσχηματιζεσθαι τω αιωνι τουτω αλλα μεταμορφουσθαι τη ανακαινωσει του νοοσ υμων εισ το δοκιμαζειν υμασ τι το θελημα του θεου το αγαθον και ευαρεστον και τελειον³ λεγω γαρ δια της χαριτοσ της δοθεισης μοι παντι τω οντι εν υμιν μη υπερφρονειν παρ ο δει φρονειν αλλα φρονειν εισ το σωφρονειν εκαστω ωσ ο θεοσ εμερισεν μετρον πιστεωσ⁴ καθαπερ γαρ εν ενι σωματι μελη πολλα εχομεν τα δε μελη παντα ου την αυτην εχει πραξιν⁵ ουτωσ οι πολλοι εν σωμα εσμεν εν χριστω ο δε καθ εισ αλληλων μελη⁶ εχοντεσ δε χαρισματα κατα την χαριν την δοθεισαν ημιν διαφορα ειτε προφητειαν κατα την αναλογιαν της πιστεωσ⁷ ειτε διακονιαν εν

τη διακονια ειτε ο διδασκων εν τη διδασκαλια ⁸ ειτε ο παρακαλων εν τη παρακλησει ο μεταδιδουσ εν απλοτητι ο προισταμενος εν σπουδη ο ελεων εν ιλαροτητι ⁹ η αγαπη ανυποκριτος αποστυγουντες το πονηρον κολλωμενοι τω αγαθω ¹⁰ τη φιλαδελφια εις αλληλους φιλοστοργοι τη τιμη αλληλους προηγουμενοι ¹¹ τη σπουδη μη οκνηροι τω πνευματι ζεοντες τω κυριω δουλευοντες ¹² τη ελπιδι χαιροντες τη θλιψει υπομενοντες τη προσευχη προσκαρτερουντες ¹³ ταισ χρεiais των αγιων κοινωνουντες την φιλοξενιαν διωκοντες ¹⁴ ευλογειτε τουσ διωκοντασ υμασ ευλογειτε και μη καταρασθε ¹⁵ χαιρειν μετα χαιροντων και κλαιειν μετα κλαιοντων ¹⁶ το αυτο εις αλληλουσ φρονουντες μη τα υψηλα φρονουντες αλλα τοισ ταπεινοισ συναπαγομενοι μη γινεσθε φρονιμοι παρ εαυτοισ ¹⁷ μηδενι κακον αντι κακου αποδιδοντες προνοουμενοι καλα ενωπιον παντων ανθρωπων ¹⁸ ει δυνατον το εξ υμων μετα παντων ανθρωπων ειρηνευοντες ¹⁹ μη εαυτουσ εκδικουντες αγαπητοι αλλα δοτε τοπον τη οργη γεγραπται γαρ εμοι εκδικησις εγω ανταποδωσω λεγει κυριουσ ²⁰ εαν ουν πεινα ο εχθροσ σου ψωμιζε αυτον εαν διψα ποτιζε αυτον τουτο γαρ ποιων ανθρακασ πυροσ σωρευσεισ επι την κεφαλην αυτου ²¹ μη νικω υπο του κακου αλλα νικα εν τω αγαθω το κακον

13

¹ πασα ψυχη εξουσιαισ υπερεχουσαισ υποτασσεσθω ου γαρ εστιν εξουσια ει μη υπο θεου αι δε ουσαι εξουσαι υπο του θεου τεταγμεναι εισιν ² ωστε ο αντιτασσομενοσ τη εξουσια τη του θεου διαταγη ανθεστηκεν οι δε ανθεστηκοτεσ εαυτοισ κριμα ληψονται ³ οι γαρ αρχοντεσ ουκ εισιν φοβοσ των αγαθων εργαων αλλα των κακων θελεισ δε μη φοβεισθαι την εξουσιαν το αγαθον ποιει και

εξεις επαινον εξ αυτησ ⁴ θεου γαρ διακονοσ εστιν σοι εισ το αγαθον εαν δε το κακον ποιησ φοβου ου γαρ εικη την μαχαιραν φορει θεου γαρ διακονοσ εστιν εκδικοσ εισ οργην τω το κακον πρασσοντι ⁵ διο αναγκη υποτασσεσθαι ου μονον δια την οργην αλλα και δια την συνειδησιν ⁶ δια τουτο γαρ και φορουσ τελειτε λειτουργοι γαρ θεου εισιν εισ αυτο τουτο προσκαρτερουντεσ ⁷ αποδοτε ουν πασιν τασ οφειλασ τω τον φορον τον φορον τω το τελοσ το τελοσ τω τον φοβον τον φοβον τω την τιμην την τιμην ⁸ μηδενι μηδεν οφειλετε ει μη το αγαπαν αλληλουσ ο γαρ αγαπων τον ετερον νομον πεπληρωκεν ⁹ το γαρ ου μοιχευσεισ ου φονευσεισ ου κλεψεισ ουκ επιθυμησεισ και ει τισ ετερα εντολη εν τουτω τω λογω ανακεφαλαιουται εν τω αγαπησεισ τον πλησιον σου ωσ σεαυτον ¹⁰ η αγαπη τω πλησιον κακον ουκ εργαζεται πληρωμα ουν νομου η αγαπη ¹¹ και τουτο ειδοτεσ τον καιρον οτι ωρα ημασ ηδη εξ υπνου εγερθηναι νυν γαρ εγγυτερον ημων η σωτηρια η οτε επιστευσαμεν ¹² η νυξ προεκοψεν η δε ημερα ηγγικεν αποθωμεθα ουν τα εργα του σκοτουσ και ενδυσωμεθα τα οπλα του φωτοσ ¹³ ωσ εν ημερα ευσχημονωσ περιπατησωμεν μη κωμοισ και μεθαισ μη κοιταισ και ασελγειαισ μη εριδι και ζηλω ¹⁴ αλλ ενδυσασθε τον κυριον ιησουν χριστον και τησ σαρκοσ προνοιαν μη ποιεισθε εισ επιθυμιασ

14

¹ τον δε ασθενουντα τη πιστει προσλαμβανεσθε μη εισ διακρισεισ διαλογισμων ² οσ μεν πιστευει φαγειν παντα ο δε ασθενων λαχανα εσθιει ³ ο εσθιων τον μη εσθιοντα μη εξουθενειτω και ο μη εσθιων τον εσθιοντα μη κρινετω ο θεοσ γαρ αυτον προσελαβετο ⁴ συ τισ ει ο κρινων αλλοτριον οικητην τω ιδιω κυριω στηκει η πιπτει σταθησεται δε δυνατοσ γαρ εστιν ο θεοσ στησαι

αυτον ⁵ ος μεν κρινει ημεραν παρ ημεραν ος δε κρινει πασαν ημεραν εκαστοσ εν τω ιδιω νοι πληροφορεισθω ⁶ ο φρονων την ημεραν κυριω φρονει και ο μη φρονων την ημεραν κυριω ου φρονει και ο εσθιων κυριω εσθιει ευχαριστηει γαρ τω θεω και ο μη εσθιων κυριω ουκ εσθιει και ευχαριστηει τω θεω ⁷ ουδεις γαρ ημων εαυτω ζη και ουδεις εαυτω αποθνησκει ⁸ εαν τε γαρ ζωμεν τω κυριω ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν τω κυριω αποθνησκομεν εαν τε ουν ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν του κυριου εσμεν ⁹ εις τουτο γαρ χριστος και απεθανεν και ανεστη και εξησεν ινα και νεκρων και ζωντων κυριευση ¹⁰ συ δε τι κρινεις τον αδελφον σου η και συ τι εξουθενεις τον αδελφον σου παντες γαρ παραστησομεθα τω βηματι του χριστου ¹¹ γεγραπται γαρ ζω εγω λεγει κυριος οτι εμοι καμψει παν γονυ και πασα γλωσσα εξομολογησεται τω θεω ¹² αρα ουν εκαστοσ ημων περι εαυτου λογον δωσει τω θεω ¹³ μηκετι ουν αλληλους κρινωμεν αλλα τουτο κρινατε μαλλον το μη τιθεναι προσκομμα τω αδελφω η σκανδαλον ¹⁴ οιδα και πεπεισμαι εν κυριω ιησου οτι ουδεν κοινον δι αυτου ει μη τω λογιζομενω τι κοινον ειναι εκεινω κοινον ¹⁵ ει δε δια βρωμα ο αδελφος σου λυπειται ουκετι κατα αγαπην περιπατεισ μη τω βρωματι σου εκεινον απολλυε υπερ ου χριστος απεθανεν ¹⁶ μη βλασφημεισθω ουν υμων το αγαθον ¹⁷ ου γαρ εστιν η βασιλεια του θεου βρωσις και ποσις αλλα δικαιοσυνη και ειρηνη και χαρα εν πνευματι αγιω ¹⁸ ο γαρ εν τουτοις δουλευων τω χριστω ευαρεστοσ τω θεω και δοκιμοσ τοις ανθρωποις ¹⁹ αρα ουν τα της ειρηνης διωκωμεν και τα της οικοδομησ της εις αλληλους ²⁰ μη ενεκεν βρωματοσ καταλυε το εργον του θεου παντα μεν καθαρα αλλα κακον τω ανθρωπω τω δια προσκομματοσ εσθιοντι ²¹ καλον το μη φαγειν κρεα μηδε πιειν οινον μηδε εν ω ο αδελφος

σου προσκοπται η σκανδαλιζεται η ασθενει ²² συ πιστιν εχεις κατα σεαυτον εχε ενωπιον του θεου μακαριος ο μη κρινων εαυτον εν ω δοκιμαζει ²³ ο δε διακρινομενος εαν φαγη κατακεκριται οτι ουκ εκ πιστεωσ παν δε ο ουκ εκ πιστεωσ αμαρτια εστιν ²⁴ τω δε δυναμενω υμασ στηριξαι κατα το ευαγγελιον μου και το κηρυγμα ιησου χριστου κατα αποκαλυψιν μυστηριου χρονιοισ αιωριοισ σεσιγημενου ²⁵ φανερωθεντοσ δε νυν δια τε γραφων προφητικων κατ επιταγην του αιωριου θεου εις υπακοην πιστεωσ εις παντα τα εθνη γνωρισθεντοσ ²⁶ μονω σοφω θεω δια ιησου χριστου ω η δοξα εις τουσ αιωνασ αμη

15

¹ οφειλομεν δε ημεισ οι δυνατοι τα ασθενηματα των αδυνατων βασταζειν και μη εαυτοισ αρεσκειν ² εκαστοσ ημων τω πλησιον αρεσκετω εις το αγαθον προσ οικοδομην ³ και γαρ ο χριστοσ ουχ εαυτω ηρεσεν αλλα καθωσ γεγραπται οι ονειδισμοι των ονειδιζοντων σε επεπεσον επ εμε ⁴ οσα γαρ προεγραφη εις την ημετεραν διδασκαλιαν προεγραφη ινα δια της υπομονησ και δια της παρακλησεωσ των γραφων την ελπιδα εχωμεν ⁵ ο δε θεοσ της υπομονησ και της παρακλησεωσ δωη υμιν το αυτο φρονειν εν αλληλοισ κατα χριστον ιησουν ⁶ ινα ομοθυμαδον εν ενι στοματι δοξαζητε τον θεον και πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου ⁷ διο προσλαμβανεσθε αλληλουσ καθωσ και ο χριστοσ προσελαβετο υμασ εις δοξαν θεου ⁸ λεγω δε χριστον ιησουν διακονον γεγενησθαι περιτομησ υπερ αληθειασ θεου εις το βεβαιωσαι τασ επαγγελιασ των πατερων ⁹ τα δε εθνη υπερ ελεουσ δοξασαι τον θεον καθωσ γεγραπται δια τουτο εξομολογησομαι σοι εν εθνεσιν και τω ονοματι σου ψαλω ¹⁰ και παλιν λεγει ευφρανθητε εθνη μετα του λαου αυτου ¹¹ και παλιν αινειτε τον κυριον

παντα τα εθνη και επαινεσατε αυτον παντες οι λαοι
12 και παλιν ησαιασ λεγει εσται η ριζα του ιεσσαι και
ο ανισταμενος αρχειν εθνων επ αυτω εθνη ελπιουσιν
13 ο δε θεος της ελπιδος πληρωσαι υμασ πασης χαρασ
και ειρηνης εν τω πιστευειν εις το περισσευειν υμασ
εν τη ελπιδι εν δυναμει πνευματος αγιου 14 πεπεισμαι
δε αδελφοι μου και αυτοσ εγω περι υμων οτι και αυτοι
μεστοι εστε αγαθωσυνης πεπληρωμενοι πασης γνωσεωσ
δυναμενοι και αλλουσ νουθετειν 15 τολμηροτερον δε
εγραψα υμιν αδελφοι απο μερουσ ωσ επαναμιμησκων
υμασ δια την χαριν την δοθεισαν μοι υπο του θεου
16 εις το ειναι με λειτουργον ιησου χριστου εις τα εθνη
ιερουργουντα το ευαγγελιον του θεου ινα γενηται η
προσφορα των εθνων ευπροσδεκτοσ ηγιασμενη εν
πνευματι αγιω 17 εχω ουν καυχησιν εν χριστω ιησου
τα προσ τον θεον 18 ου γαρ τολμησω λαλειν τι ων ου
κατειργασατο χριστοσ δι εμου εις υπακοην εθνων λογω
και εργω 19 εν δυναμει σημειων και τερατων εν δυναμει
πνευματος θεου ωστε με απο ιερουσαλημ και κυκλω
μεχρι του ιλλυρικου πεπληρωκεναι το ευαγγελιον του
χριστου 20 ουτωσ δε φιλοτιμουμενον ευαγγελιζεσθαι ουχ
οπου ωνομασθη χριστοσ ινα μη επ αλλοτριον θεμελιον
οικοδομω 21 αλλα καθωσ γεγραπται οισ ουκ ανηγγελη
περι αυτου οψονται και οι ουκ ακηκοασιν συνησουσιν
22 διο και ενεκοπτομην τα πολλα του ελθειν προσ υμασ
23 νυνη δε μηκετι τοπον εχων εν τοισ κλιμασιν τουτοισ
επιποθιαν δε εχων του ελθειν προσ υμασ απο πολλων
ετων 24 ωσ εαν πορευωμαι εις την σπανιαν ελευσομαι
προσ υμασ ελπιζω γαρ διαπορευομενοσ θεασασθαι υμασ
και υφ υμων προπεμφθηναι εκει εαν υμων πρωτον απο
μερουσ εμπλησθω 25 νυνη δε πορευομαι εις ιερουσαλημ
διακωνων τοισ αγιοισ 26 ευδοκησαν γαρ μακεδονια και
αχαια κοινωνιαν τινα ποιησασθαι εις τουσ πτωχουσ των

αγιων των εν ιερουσαλημ²⁷ ευδοκησαν γαρ και οφειλεται αυτων εισιν ει γαρ τοις πνευματικοις αυτων εκοινωνησαν τα εθνη οφειλουσιν και εν τοις σαρκικοις λειτουργησαι αυτοις²⁸ τουτο ουν επιτελεσασ και σφραγισαμενος αυτοις τον καρπον τουτον απελευσομαι δι υμων εισ την σπανιαν²⁹ οιδα δε οτι ερχομενος προς υμας εν πληρωματι ευλογιας του ευαγγελιου του χριστου ελευσομαι³⁰ παρακαλω δε υμας αδελφοι δια του κυριου ημων ιησου χριστου και δια της αγαπης του πνευματος συναγωνισασθαι μοι εν ταις προσευχαις υπερ εμου προς τον θεον³¹ ινα ρυσθω απο των απειθουντων εν τη ιουδαια και ινα η διακονια μου η εισ ιερουσαλημ ευπροσδεκτος γενηται τοις αγιοις³² ινα εν χαρα ελθω προς υμας δια θεληματος θεου και συναναπαυσωμαι υμιν³³ ο δε θεος της ειρηνης μετα παντων υμων αμην

16

¹ συνιστημι δε υμιν φοιβην την αδελφην ημων ουσαν διακονον της εκκλησιας της εν κεγχρεαις² ινα αυτην προσδεξησθε εν κυριω αξιως των αγιων και παραστητε αυτη εν ω αν υμων χρηζη πραγματι και γαρ αυτη προστατις πολλων εγενηθη και αυτου εμου³ ασπασασθε πρισκαν και ακυλαν τους συνεργους μου εν χριστω ιησου⁴ οιτινες υπερ της ψυχης μου τον εαυτων τραχηλον υπεθηκαν οισ ουκ εγω μονος ευχαριστω αλλα και πασαι αι εκκλησαι των εθνων⁵ και την κατ οικον αυτων εκκλησιαν ασπασασθε επαινετον τον αγαπητον μου ος εστιν απαρχη της αχαιας εισ χριστον⁶ ασπασασθε μαριαμητισ πολλα εκοπιασεν εισ ημας⁷ ασπασασθε ανδρονικον και ιουνιαν τους συγγενεις μου και συναιχμαλωτους μου οιτινες εισιν επισημοι εν τοις αποστολοις οι και προ εμου γεγονασιν εν χριστω⁸ ασπασασθε αμπλιαν τον αγαπητον μου εν κυριω⁹ ασπασασθε ουρβανον τον συνεργον ημων

εν χριστω και σταχυν τον αγαπητον μου ¹⁰ ασπασασθε απελλην τον δοκιμον εν χριστω ασπασασθε τους εκ των αριστοβουλου ¹¹ ασπασασθε ηρωδιωνα τον συγγενη μου ασπασασθε τους εκ των ναρκισσου τους οντας εν κυριω ¹² ασπασασθε τρυφαιναν και τρυφωσαν τας κοπιωσας εν κυριω ασπασασθε περσιδα την αγαπητην ητις πολλα εκοπιασεν εν κυριω ¹³ ασπασασθε ρουφον τον εκλεκτον εν κυριω και την μητερα αυτου και εμου ¹⁴ ασπασασθε ασυγκριτον φλεγοντα ερμαν πατροβαν ερμην και τους συν αυτοις αδελφους ¹⁵ ασπασασθε φιλολογον και ιουλιαν νηρεα και την αδελφην αυτου και ολυμπαν και τους συν αυτοις παντας αγιους ¹⁶ ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω ασπαζονται υμας αι εκκλησiai του χριστου ¹⁷ παρακαλω δε υμας αδελφοι σκοπειν τους τας διχοστασιας και τα σκανδαλα παρα την διδαχην ην υμεις εμαθετε ποιουντας και εκκλινατε απ αυτων ¹⁸ οι γαρ τοιουτοι τω κυριω ημων ιησου χριστω ου δουλευουσιν αλλα τη εαυτων κοιλια και δια της χρηστολογιας και ευλογιας εξαπατωσιν τας καρδιας των ακακων ¹⁹ η γαρ υμων υπακοη εις παντας αφικετο χαιρω συν το εφ υμιν θελω δε υμας σοφους μεν ειναι εις το αγαθον ακεραιους δε εις το κακον ²⁰ ο δε θεος της ειρηνης συντριψει τον σαταναν υπο τους ποδας υμων εν ταχει η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων ²¹ ασπαζονται υμας τιμοθεος ο συνεργος μου και λουκιος και ιασων και σωσιπατρος οι συγγενεις μου ²² ασπαζομαι υμας εγω τερτιος ο γραφας την επιστολην εν κυριω ²³ ασπαζεται υμας γαιος ο ξενος μου και της εκκλησιας ολης ασπαζεται υμας ερατος ο οικονομος της πολεως και κουαρτος ο αδελφος ²⁴ η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

Ἡ Καινὴ Διαθήκη
**The Greek New Testament according to the Byzantine
Text form. Robinson-Pierpont 2018 edition**

Public Domain

Language: Ἑλληνικά (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

Translation by: Maurice A. Robinson and William G. Pierpont

This public domain Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org. If you would like to make a donation to help keep free Bible access like this going, please visit <https://eBible.org/give.php>.

2024-01-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files
dated 13 Jan 2024

b320f4f6-a7ea-551a-b958-9885c39d847e